

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDSS sklep Pdp 1075/2012

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2013:PDP.1075.2012

Evidenčna številka: VDS0010002

Datum odločbe: 23.01.2013

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: zahteva za izločitev predsednika senata - izločitev sodnika

Zveza: ZPP člen 72, 72/2, 72/6, 124.

Jedro

ZPP v 70. členu določa izločitvene razloge. V 2. odstavku 72. člena ZPP določa, da izločitev lahko zahteva stranka, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, vendar najpozneje do konca obravnave pred pristojnim sodiščem, če pa obravnave ni bilo, pa do izdaje odločbe. Tožnica je pravočasno zahtevala izločitev predsednika senata, zato bi moralo sodišča prve stopnje o tej izločitvi odločiti.

Izrek

Pritožbi se ugodi in se sodba in sklep sodišča prve stopnje razveljavita ter se zadeva vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo ravsodilo, da se tožbeni zahtev, da je tožena stranka dolžna tožnici izplačati odškodnino iz naslova *mobbinga* v višini 140.000,00 EUR, zavrne (I. točka izreka sodbe). V nadaljevanju je sodišče izdalo sklep, s katerim je zahtev tožnice za izločitev predsednika senata A.A. iz obravnavanja tega individualnega delovnega spora zavrglo (II. točka izreka sklepa).

Tožnica vlaga pravočasno pritožbo zoper sodbo in sklep ter navaja, da ju izpodbija v celoti in sicer zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka, kršitve 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP, zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in navaja, da izpodbijana sodba in sklep nimata razlogov o vseh odločilnih dejstvih, ker sodišče za pravilno in popolno ugotovitev dejanskega stanja ni izvedlo dokazov, ki jih je tožnica zatrjevala in predlagala, navedeno pa je vplivalo na zmotno uporabo materialnega prava in ni bilo v skladu z 213. in 243. členom ZPP ter je bilo omogočeno tudi dokazovanje z izvedenci, listinskimi dokazi in natančnim zaslišanjem prič. Navaja, da je dalj časa doživljala sistematično *mobbing* in diskriminacijo, saj je

tožena stranka ravnala neprimerno in nezakonito. Sodišče je nepopolno oziroma zmotno ugotovilo, da je tožnica dne 3. 1. 2011 prišla na delo in ji je tožena stranka nezakonito prepovedala vstop v delovne prostore. Tožnica je dobila odredbo o čakanju na delo na domu, kljub odločbi ZZZS o 4 urnem delu. Spričevalo zdravniškega pregleda je bilo izdano komaj dne 20. 1. 2011. Sodišče ni ugotavljalo pomembnega dejstva, da je obstoj delovnega razmerja sistemski analitik SAP, za katero ima tožnica pogodbo o zaposlitvi vezano na njeno delovno mesto, ki je ukinjeno. Tožnica je v skladu s Pravilnikom o preventivnih pregledih sodišču predlagala pregled pri posebni komisiji na Kliničnem inštitutu medicine dela, prometa in športa v L. po ugotovljenem obstoju njenega delovnega mesta. Na zdravniške preglede je bila s strani tožene stranke napotena brez pravilne osebne vročitve dokumentov, torej brez napotnic in v prekratnem časovnem obdobju. V dokaznem postopku sodišče ni izvedlo dokazov po izvedencih kadrovske, davčne, psihiatrične stroke, kar je tožnica zahtevala, zatrjevala in predlagala v tožbi. Tožnica je imela odločbo ZZZS o 4 urnem delu in je bila prisilno hospitalizirana na podlagi lažne prijave tožene stranke in zato bila v bolniškem staležu od 18. 3. 2011 in do dne 4. 5. 2012 in je dobivala 80 % nadomestila plače. Navajanja priče B.B. o 44 emailih in pritožbah sodelavk niso podkrepjena z nikakršnimi listinskimi dokazi. Celo nasprotno, tožnica je v tožbi priložila več 10 konkretnih dokazov o podtikanju. Tožnici je *mobbing* povzročal socialne, psihične in zdravstvene težave. Tožena stranka je kršila 44. člen ZDR, ker ni varovala in spoštovala tožničine osebnosti in zaščitila njeno zasebnost. Tožnica je večkrat pozvala Inšpektorat za delo Republike Slovenije, vendar inšpektor nikoli ni kontaktiral tožnice, oziroma je ni obiskal na delovnem mestu, zato so ti inšpekcijski pregledi nepopolni in pavšalni. Sodišče na narokih ni zaslišalo tožnice in priče o inšpekcijskem nadzoru in to ponovno predstavlja s strani sodišča nepopolno ugotovljeno dejansko stanje. Tožnica je dne 6. 9. 2012 na naroku in v skladu s 70. in 124. členom ZPP zahtevala in zapisala v zapisnik zahtevo za izločitev predsednika senata A.A. v predmetnem individualnem delovnem sporu, ker se niso razjasnile vse okoliščine in dejstva pomembna za odločitev. Sodišče zahtevka za izločitev z dne 6. 9. 2012 ni obravnavalo, vendar je predsednik senata očitno vedel za izločitvene razloge, ker je o izločitvi odločal v sodbi in v sklepu z dne 6. 9. 2012. Dne 7. 9. 2012 je dodatno napisala vlogo za izločitev predsednika senata A.A., vendar je predsednik sindikata A.A. v sodbi s sklepom z dne 6. 9. 2012 njeno zahtevo zavrnil kot prepozno. Pri tem je sporno, da je sodnik odločal sam o sebi ter o zahtevku o izločitvi predsednika senata z dne 7. 9. 2012, ki je prispel na sodišče dne 10. 9. 2012 in tako ni upošteval določil 73. člena ZPP.

Tožena stranka podaja odgovor na pritožbo in v celoti prereka pritožbene navedbe tožnice ter pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbo zoper sodbo in sklep kot neutemeljeno zavrne. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je tožena stranka tožnici iz zdravstvenih razlogov odredila čakanje na delo doma s sklepom z dne 17. 1. 2011. Ne držijo navedbe tožnice, da je tožena stranka ukinila delovno mesto tožnice. Delovno mesto sistemski analitik SAP pri toženi stranki še vedno obstaja. Glede obremenitve z delom tožena stranka navaja, da tožnica v zadnjih letih ni opravila niti ene nadure, delovnik je zmerom zaključila v okviru rednega delovnega časa, zato ni mogla biti preobremenjena. Tožena stranka je tožnico napotila na zdravniški pregled po njeni vrnitvi z bolniškega staleža v maju 2012, torej takoj, ko je bilo to mogoče. Če bi tožnica res želela iti na zdravniški pregled na Klinični inštitut za medicino dela, športa in prometa, kot navaja, bi si pregled lahko sama organizirala in se udeležila neposredno po opravljanem zdravniškem pregledu pri prim. C.C., na katerem je bilo podano zdravniško mnenje. Tožnica je s podpisom nove pogodbe o zaposlitvi z dne 31. 12. 2008 obdržala enako osnovno bruto plačo, kot jo je prejemale do takrat, kot tudi vsi zaposleni pri toženi stranki.

Pritožba je utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo sodbo in sklep v mejah uveljavljanih pritožbenih razlogov, pri čemer je v skladu z 2. odstavkom 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP – Ur. l. RS, št. 26/99 s sprem.) v

povezavi s 365. členom ZPP po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7. in 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava.

K sklepu:

Tožnica v pritožbi navaja, da je na naroku za glavno obravnavo v skladu s 70. in 124. členom ZPP zahtevala in zapisala v zapisnik zahtevo za izločitev predsednika senata A.A. v predmetnem individualnem delovnem sporu, ker le-ta ni razjasnil vse okoliščine in dejstva pomembna za odločitev, saj sodišče zahtevka z dne 6. 9. 2012 ni obravnavalo, vendar je predsednik senata očitno vedel za izločitvene razloge, ker je o zahtevi odločal v sodbi in sklepu z dne 6. 9. 2012. Tožnica tudi navaja, da je podala dne 7. 9. 2012 dodatno vlogo za izločitev predsednika senata A.A., vendar je le-ta njeno zahtevo za izločitev kot prepozno zavrnil (pravilno: zavrgel).

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da iz obrazložitve sklepa izhaja, da je tožnica z vlogo z dne 7. 9. 2012 zahtevala izločitev predsednika senata v predmetnem individualnem delovnem sporu (točka 21 obrazložitve) ter da je sodišče na podlagi 6. odstavka 72. člena ZPP njeno zahtevo za izločitev kot prepozno, nerazumljivo, nepopolno ali nedovoljeno zavrglo iz razloga, ker je podala zahtevo za izločitev po koncu glavne obravnave, saj je predmetni individualni delovni spor sodišče zaključilo z obravnavo dne 6. 9. 2012, tožnica pa je podala predlog za izločitev z vlogo, ki je prispela na sodišče 10. 9. 2012 (točki 22 in 23 obrazložitve).

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje opravilo zadnji narok za glavno obravnavo, na katerem je zaključilo zadevo dne 6. 9. 2012, pri čemer iz zapisnika izhaja, da je tožnica lastnoročno nanj zapisala: "Na naroku nisem imela možnosti postavljanja vprašanj B.B., kakor tudi sodišče ni razjasnilo vseh okoliščin v tožbi, zato zahtevam izločitev senata". Glede navedenega pa se sodišče prve stopnje ni opredelilo, prav tako pa iz predloženega spisa ne izhaja, da bi na sodišče prve stopnje zahteva za izločitev prispela dne 10. 9. 2012, kot to sicer izhaja iz obrazložitve sklepa. Navedeno iz predloženega spisa ne izhaja, pod list. št. od 90 do 92 je vložena pripravljalna vloga tožnice, ki jo je sodišče prejelo na glavni obravnavi dne 6. 9. 2012, po navedenem datumu pa v spisu ni predložene nobene vloge razen pritožbe tožnice z dne 17. 10. 2012, ki jo je sodišče prejelo dne 19. 10. 2012. Enako kot sodišče prve stopnje tudi tožnica v pritožbi navaja, da je dne 7. 9. 2012 podala predlog za izločitev, ki ga je sodišče prejelo dne 10. 9. 2012. Ker pritožbeno sodišče odločitve sodišča glede zavrženja vloge za izločitev predsednika senata ni moglo preizkusiti (14. točka 2. odstavka 339. člena ZPP), je pritožbi tožnice ugodilo in izpodbijani sklep glede izločitve predsednika senata razveljavilo in zadevo vrnilo v ponovno odločanje sodišču prve stopnje, za kar je imelo pravno podlago v določilih 3. točke 365. člena ZPP.

ZPP v 70. členu določa izločitvene razloge, pri čemer 72. člena ZPP določa, da izločitev lahko zahtevajo stranke, pri čemer 2. odstavek 72. člena ZPP tudi določa, da mora stranka zahtevati izločitev sodnika oziroma sodnika porotnika, takoj ko izve, da je podan razlog za izločitev, vendar najpozneje do konca obravnave pred pristojnim sodiščem, če pa obravnave ni bilo, pa do izdaje odločbe. Tako bo moralo sodišče prve stopnje ustrezno postopati tako glede tožničinega predloga za izločitev senata podanega na zapisniku z dne 6. 9. 2012, kakor se glede podanega predloga za izločitev z dne 7. 9. 2012, katerega je sodišče prejelo dne 10. 9. 2012, vendar se navedena vloga ne nahaja v spisu.

K sodbi:

Pritožbeno sodišče sodbe ni moglo preizkusiti, saj je odločitev o tožničinem tožbenem zahtevku za plačilo odškodnine v višini 140.000,00 EUR odvisna od tega, ali je senat oziroma predsednik senata odločal

zakonito. Zato je bilo potrebno sodbo sodišča prve stopnje razveljaviti in zadevo vrniti v ponovno sojenje na podlagi določil 354. člena ZPP. Sodišče prve stopnje bo v zadevi v ponovljenem postopku lahko odločalo šele potem, ko bo odločeno glede obeh podanih predlogov za izločitev predsednika senata oziroma celotnega senata.

Datum zadnje spremembe: 02.09.2013